

Точка [•]: коя то се тѣра, кога разомъ окончава совершенно, какъ: дѣмай прочеє соск дерность.

Двоеточіе [:]: кое то се тѣра, кога разомъ не окончава совершенно, какъ: начало доказателствъ е това: секома душа е безсмертна.

Запатаа [,]: коя то се тѣра, кога в разомъ несовершанъ, какъ: и това доказателство ще в ненаказанныхъ убо невѣрно, мѣдрыхъ же вѣрно:

Еще тѣрасе и кога се собиратъ у єдно предложеніе реченија разнозначителни, какъ: и въ дѣха святаго, Господа, животворящаго и прч.

Еще тѣрасе всегда предъ: кой [то], каковъ [то], колкъ [то], ю, то, докле, предъ да, кога, тога, колкъ, толкъ, тамо, гдѣ то, отъ гдѣ то, какво, така, какво то, за да, за да не, да не бы, като, юто, ако, ако ли, ако и да, не, ни, нити, или, зају.

